

дължение на прелинали-тъ двайсетъ години нищо не са с случило и дори не знаятъ за нейна-та зла честъ. Ела да ти разкажа на цѣло история-та ѝ, защото-ти ти знаешъ вече нейна-та сонетта. Забрави вече седемдесетъ и петъ-тѣ, кои-то азъ държа въ тази книга, за кои-то ти казвамъ да била райски, всички тѣзи сж отъ онова време, коги-то рана-та бѣше още прѣсна, и отъ като ти разкажахъ история-та имъ, можешъ да ги прочетешъ още веднажъ; чакъ тогава, ти ще ги разберешъ.

Той усѣкна свѣща съ една въздишка, коя-то ми се чу повече заканителна отъ колко-то трагическа и послѣ сѣдна на столица-та си задъ маса-та, позажумѣ малко и заревиря-цѣ-тѣ си въ джебове-тѣ отстрана на овехтелия си палтонъ. Тогава бѣше около 9 часа вечеръ. Место-то предъ къща-та му бѣше тихо като мъртва нощъ; само се чуваше кладенеца да тропали и дѣте-то да сумти. Най-сетнѣ той захвана послѣ едно дълго мълчание съ обикновенния си гласъ:

«Ессо, amico mio, работа-та бѣше тѣй. Въ начало-то на трийсета-та си година—ти си много младъ за да са размислишъ толкова откогѣ — живѣеше тази Ерминия тука въ това мѣсто, съ майка си и съ сестра си, кои-то и тѣ тѣй сжщо сж откогѣ мъртви и погребани. Кога излезешъ изъ порта-та навжнѣ и мивешъ на дѣсно въ улица-та нагорѣ камъ стари-тѣ развалини на върха тамъ на наша-та планина, на прѣдѣ ти ще са види една къщичка, повече една колиба, коя-то сега нѣма нищо керемиди, а само нѣколко изгнили диреци, на и на време-то не била по-добра въ дъждовно и горѣщо време, само голѣмо-то кестенено дърво, кое-то глѣдашъ сега изсѣхнало, закриване я съ гжета-та си шума и дебели клонове, и то тогава кога-то найъ трѣбваше дебела сѣнка. Въ този голъ каменливъ кунъ, кой-то по-скоро може са рѣ прилича на пещера да живѣятъ звѣрове-тѣ вътрѣ, тамъ живѣеше Ерминия. Баща ѝ бѣше съ време умрѣлъ, майка-та не са свжргаше у дома си, тѣй що-то фамилия-та жално бѣше испаднала, а доста ѝ бѣше като ѝ са позволяваше да са вгнѣзди въ онѣзи каманази. Дохождаха имъ сегисъ тогисъ гости да ги подпомагатъ, защото познаваха мжжъ-тѣ на вдовица-та. Но ти знаешъ какъ казва пословица-та:

Sacco rotto non tien miglio,

Pover uomo non va a consiglio;

всичко бѣше на вѣтара. Момичета-та, кои-то тѣй сжѣло живѣяха, работяха цѣлий день, предяха, плетяха, ще си пречюпатъ пржсти-тѣ отъ работа, кога-то комшии-тѣ и тѣ вжрша-